

עמ"ת 51195/02/21 - אריק אברמוב, אברהם אברמוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 51195-02-21 ואח'
תיק חיצוני: 781933/2020

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
עוררים
1. אריק אברמוב
2. אברהם אברמוב
נגד
מדינת ישראל משיבים

החלטה

- ערר על החלטת בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט א. קפלן) בת"פ 61839-10-20 מיום 17/2/21 ולפיה בוטל המעצר באיזוק שהוטל על העוררים לעיל, והומר למעצר בית לילי.
- בקליפת האגוז- כנגד העוררים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של תקיפת המתלונן; מדובר במתלונן שהנו מכרם של העוררים. העוררים טענו אפוא כי המסוכנות הנשקפת מהם מכוח האישום, הנה ספציפית.
- על כל פנים, ביום 3/11/20 התקיים דיון בבית המשפט קמא בבקשת המעצר; העוררים טענו כי המתלונן נשוא ההליך, נעצר בהליך אחר ועל כן יש בכך להקהות טענת המסוכנות הנשקפת מהם (שזו לטענתם ספציפית).
- ב"כ המשיבה טענה בדיון הנ"ל כי המתלונן אינו עצור, בניגוד לטענת העוררים; לאחר שקילת הטענות הורה בית המשפט קמא על העדפת מעצר באיזוק על פני מעצר ממשי וביום 8/11/20 הומר המעצר הממשי לאיזוק כאמור.
- ביום 17/2/21 תוקן כתב האישום בנוגע לעוררים, הוקל קמעא, ועל יסוד הודאת העוררים, הורשעו העוררים.
- לאחר הרשעת העוררים, טענו העוררים כי התחוויר להם שהמתלונן עצור, בניגוד לנטען בדיון מיום 3/11/20 ע"י המאשימה; נקודה זו, בצירוף הודאתם, משנה לגישת העוררים את נקודת האיזון ומצדיקה ביטול התנאים שהוטלו עליהם.
- המאשימה טענה כי אין מקום להקל בתנאים נוכח שמדובר בעוררים שהנם מסוכנים לציבור, לשניהם עבר (מי רחוק ומי קרוב), והתנהגותם והרשעתם מלמדת עליהם סיכון.
- לאחר שבית המשפט קמא שקל הדברים, הורה בית המשפט קמא על הסרת האיזוק מעל העוררים, והותרתם במעצר בית לילי בלבד. החלטה זו היא ביסוד הערר.

9. תחילה ביקשה המשיבה עיכוב ביצוע לשקילת ערר; סופו של יום המשיבה לא הגישה ערר והעוררים הם שהגישו הערר.
10. העוררים מדגישים כי התנהלות המשיבה אינה עולה בקנה אחד עם תום הלב הדיוני הנדרש מרשות מנהלית לא כל שכן מאשימה; עוד מציינים העוררים כי עם נטילת האחריות פקע חשש השיבוש; הסיכון, חוזרים ומדגישים העוררים, הנו נקודתי וספציפי, ועל כן מקום בו המתלונן עצור, אין כל צורך בהותרת תנאים מגבילים.
11. המאשימה טענה מאידך כי מדובר בעוררים לחובתם עבר מכביד וגם כיום מואשמים באירועים לא פשוטים; עוד טענה המאשימה כי הגם שיתכן ונפלה טעות בהתנהלותה, אין לתקן עוול בעוול; לבסוף ציינה המאשימה כי משהורשעו העוררים, יש בכך נסיבה מחמירה ולא עומדת להם חזקת החפות.
12. לאחר שבחנתי טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.
13. אכן, הצהרת המאשימה בדיון המעצר המהותי הראשון לא היתה מדויקת, בלשון המעטה; יכול והצהרה זו אף שינתה נקודת האיזון לאותו מועד; אכן, טענה זו מעין 'סעד מן הצדק' המתייחס להצהרות מאשימה, יכול ותביא לשינוי במצב מגבלות חירות, ואולי ראוי שתעשה כן.
14. אלא שבמקרה בפנינו, עיון בהחלטת בית המשפט קמא יעלה כי בית המשפט קמא נתן דעתו לנושא זה, הביא אותו בחשבון, ואף הלך כברת דרך לא מבוטלת עם העוררים.
15. גם אם מתלונן נמצא עצור, בתיק אחר, וגם אם מסוכנות הוגדרה 'ספציפית', אין המדובר בסכסוך רב שנים, אלא בהתלקחות ספונטנית.
16. על כן התנהלות העוררים דנן מלמדת כי יכול ומחלוקת של מה בכך עלולה להביא ליצירת 'סיכון ספציפי' כלפי אחר.
17. על כן העובדה כי הסיכון הוגדר 'ספציפי', ע"י המותב קמא, אינה שוללת קיומו של סיכון כלפי הציבור בכללותו, עקב חוסר יכולת ויסות דחפים.
18. הסרת איזוק טעונה ראייה בדבר פחיתת סיכון (בשפ 966/16); לא זו אף זו- הסרת איזוק מחייבת אמון, עמידה לא קצרה בתנאים, וברגיל מבוצעת היא בזהירות.
19. במקרה בפנינו עבר בית המשפט קמא ממצב של איזוק, למצב של מעצר בית לילי- ללא תסקיר, ובחלוף 3 חודשים בלבד; על פניו ניכר כי הצהרת המאשימה היא שהיתה ביסוד ההקלה המשמעותית והחריגה בהיקפה, תוך פרק זמן כה קצר.
20. על כן, מקום בו ממילא ראה בית המשפט קמא להביא בחשבון הטיעון בדבר הצהרת המאשימה (וראה ההחלטה ואיזכור הנושא), שוב אין מקום להביא הנושא פעם נוספת; בית המשפט אינו מתקן ההיסטוריה.
21. אדגים- הבה נניח כי מגבלת החירות במקור היתה שונה, לו ההצהרה לא היתה ניתנת (ואיני יודע אל נכון כי כך פני הדברים); יכול ולאחר פרק זמן קצר, אכן היתה ניתנת הקלה, לאור נטילת האחריות, חלוף הזמן, והקלה מה

בעובדות כתב האישום; אלא שבחינת הדברים בדיעבד מביאה למסקנה כי ההקלה שניתנה הנה רחבה דיה כדי להביא בחשבון גם מצב התחלתי שונה במקור, כך שהחלטת בית המשפט קמא ממילא הביאה דברים למקום הראוי.

22. כעת אעבור לתנאים המגבילים כאן- העוררים טוענים כי התנאים שנותרו מכבידים במיוחד, ואין כל הצדקה למעצר הלילי.

23. כאן אזכיר כמה וכמה דברים.

24. ראשית- כללי ה'מדרגות'- כאשר בית המשפט מקל בתנאי הגבלת החירות, ראוי כי הדבר יעשה באופן מידתי ומדורג, על מנת לבחון אם ניתן לתת אמון בנאשם הספציפי. ראה בש"פ 977/20 פלוני נ' מ"י לעניין זה. במקרה בפנינו סבר בית המשפט קמא כי הגם שיש מקום להקל משמעותית בתנאים, אין מקום להסירם כליל; הדרגתיות ההקלה ראויה.

25. שנית- מדובר בזכור בעוררים שהורשעו; יש לזכור כי תנאי הגבלת חירות כאשר מוטלים, מביאים בחשבון את חזקת החפות; כנגד הסיכון עומדת החזקה.

במקרה בפנינו ההקלה המשמעותית ניתנה לאחר הרשעת העוררים; הפסיקה קבעה לא אחת- "יפה סיכם בית משפט זה את ההלכה במקרה כגון דא מפי השופט י' דנציגר, באומרו כך במסגרת בש"פ 3565/15 אליהו נ' מדינת ישראל (2.6.2015): "... אין ספק שההרשעה הינה אירוע משמעותי המשפיע על שאלת מעצרו של הנאשם. מנקודה זו ואילך, אין הנאשם יכול עוד להיאחז בחזקת החפות, שכן מולו ניצבת לא רק תשתית ראייתית לכאורית אלא הרשעה בדין. דומה כי מטעם זה מצדיקה ההרשעה בחינה מחדש של כלל השיקולים שנשקלו לעניין המעצר עובר להרשעה." (בש"פ 5324/20 מדינת ישראל נ' עאמר)

26. יוצא כי הרשעה בדין מהווה ככלל אלמנט מחמיר ומגביר סיכון ולא אלמנט מקל; אמנם, כתב אישום כנגד העוררים דנן תוקן לקולא, אך יש לציין כי סעיף האישום לא השתנה, ומרבית העובדות נותרו על מכוון.

27. שלישית- מדובר בעוררים אשר לימדו על עצמם כי קיים קושי לבטוח בהם וכי מסוכנותם כלפי הציבור אינה מבוטלת, לאור התנהלותם בעבר; כנגד העורר 2 הרשעות בעברו, לרבות בעבירות אלימות וחבלה חמורה; העורר ריצה מאסרים ממושכים שלא הרתיעוהו לשוב ולבצע העבירות נשוא האישום כאן; ממאסריו השתחרר העורר 2 בשנת 2018.

העורר 1 גם כן הורשע בעבירות אלימות בעברו, אם כי מהעבר הרחוק יותר; כנגד העורר 1 תלוי כתב אישום של פציעה בנסיבות מחמירות (התיק מתנהל).

28. בנסיבות אלו, הגם שתחילת הדברים ראוי היה כי תתנהל אחרת, סופו של דבר שקלל בית המשפט קמא הטעמים, ומצא איזון ראוי, מידתי והדרגתי, העונה הן על חלופי הזמן, הן על תיקון הפגם, והן על טיבם וטבעם של העוררים דנן.

29. אשר לטענה כי אין סיבה כי מעצר הבית החלקי יהיה לילי דווקא אבהיר- כי נראה כי מדובר גם כאן באיזון מידתי שעשה בית המשפט קמא על מנת שהכבדת תנאי החירות תהיה קלה ככל הניתן; אם אכן יש רצון להעתיק שעות לפרק זמן אחר ביממה, ניתן יהיה לעתור ולשקול הדבר.

30. ככל שיתמשך ההליך בתיק העיקרי או ככל שיהיה טעם לעתור להעתקת שעות או שינוי, יוכלו הצדדים לעתור לבית המשפט קמא.

31. מעבר לכך, איני רואה להתערב בהחלטת בית המשפט קמא; הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ד אדר תשפ"א, 08 מרץ 2021, בהעדר
הצדדים.